

ՍՈՒՐԲ ԳՐԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ

ՀԻՍՈՒՍԻ ԾՆՈՒՆԳԸ ԵՎ ՀՈՎԻԿՆԵՐԻ ԱՅՑԸ

Այն օրերին Օգոստոս կայսեր կողմից հրաման էլավ՝ ամբողջ երկրում մարդահամար անելու համար: Այս առաջին մարդահամարը տեղի ունեցավ, երբ Կյուրենիոսը կուսակալ էր Ասորիքում: Եվ բոլորը գնում էին արձանագրվելու մարդահամարի՝ յուրաքանչյուրն իր քաղաքում: Հովսեփն էլ Դավթի տնից և ազգից լինելով՝ Գալիլիայի Նազարեթ քաղաքից ելավ-գնաց դեպի Հրեաստան՝ Դավթի քաղաքը, որը Բեթղեհեմ է կոչվում, մարդահամարի մեջ արձանագրվելու Մարիամի հետ, որ նրա հետ նշանված էր և հղի էր: Եվ երբ նրանք այնտեղ հասան, նրա ծննդաբերելու օրերը լրացան, և նա ծնեց իր անդրանիկ որդուն, խանձարուրի մեջ փաթաթեց նրան ու դրեց մսուրի մեջ, որովհետև իջևանում նրանց տեղ չկար:

Եվ այդ շրջանում բացօթյա բնակվող հովիվներ կային, որոնք իրենց հոտերի գիշերային պահպանությունն էին անում: Եվ Տիրոջ հրեշտակը երևաց նրանց, Տիրոջ փառքը ծագեց նրանց շուրջը, ու նրանք սաստիկ վախեցան: Եվ հրեշտակը ասաց նրանց. «Մի՛ վախեցեք, որովհետև ահա ձեզ մեծ ուրախություն էմ ավետում, որը ամբողջ ժողովրդինը կլինի. որովհետև այսօր Դավթի քաղաքում ձեզ համար ծնվեց մի Փրկիչ, որ օծյալ Տերն է: Եվ սա՛ ձեզ համար նշան կլինի. խանձարուրով փաթա-

թած և մսուրի մեջ դրված մի մանուկ կգըտնեք»: Եվ հանկարծակի այդ հրեշտակի հետ երևաց երկնային զորքերի մի բազմություն, որ օրհնում էր Աստծուն ու ասում. «Փա՛ռք Աստծուն՝ բարձունքներում, և երկրի վրա խաղաղություն և հաշտություն՝ մարդկանց մեջ»: Եվ երբ հրեշտակները նրանցից հեռանալով երկինք բարձրացան, հովիվներն ասացին միմյանց. «Եկեք գնանք մինչև Բեթղեհեմ և տեսնենք, թե ի՛նչ բան է այս եղածը, որ Տերը մեզ ցույց տվեց»: Եվ նրանք շտապով եկան ու գտան Մարիամին ու Հովսեփին և մսուրի մեջ դրված մանկանը: Եվ ճանաչեցին նրան այն խոսքից, որ իրենց ասվել էր մանկան մասին: Եվ բոլոր լսողները զարմանում էին այն բաների վրա, որ հովիվները ասացին իրենց: Իսկ Մարիամը այս բոլոր բաները պահում էր իր մեջ և իր սրտում խորհում: Եվ հովիվները վերադարձան. փառավորում և օրհնում էին Աստծուն այն ամենի համար, որ լսեցին ու տեսան, ինչպես իրենց պատմվել էր:

(Դուկ. Բ 1—20)

ՄՈԳԵՐԻ ԵՐԿՐՈՂԱԳՈՒԹՅՈՒՆԸ

Երբ Հիսուս ծնվեց Հրեաստանի Բեթղեհեմ քաղաքում, Հերովդես արքայի օրով, ահա արևելքից մոգեր եկան Երուսաղեմ և ասացին. «Ո՛ր է հրեաների արքան; որ ծնվեց, որովհետև նրա աստղը տեսանք արևելքում և եկանք նրան երկրպագելու»:

Եվ երբ Հերովդես արքան լսեց այս, խոռվեց, նրա հետ՝ և ամբողջ Երուսաղեմը: Եվ հավաքելով բոլոր քահանայապետներին ու ժողովրդի դպիրներին՝ հարցրեց նրանց, թե ո՞ւր պիտի ծնվի Քրիստոսը: Եվ նրանք ասացին նրան. «Հրեաստանի Բեթղեհեմն քաղաքում, որովհետև մարգարեի միջոցով այսպես է գրված. «Եվ դու, Բեթղեհեմ, Հուդայի՝ երկիր, Հուդայի իշխողների մեջ փոքրագույնը չես. քեզնից մի իշխան պիտի ելնի ինձ համար, որ պիտի հովվի իմ ժողովրդին» Իսրայելին»:

Այն ժամանակ Հերովդեսը գաղտնի կանչեց մոգերին և նրանցից ստուգեց աստղի երևալու ժամանակը: Եվ նրանց Բեթղեհեմ ուղարկելով՝ ասաց. «Գնացե՛ք, ստույգ իմացե՛ք մանկան մասին և երբ գտնե՛ք, տեղեկացրե՛ք ինձ, որպեսզի ես էլ գամ-երկրպագեմ նրան»: Եվ նրանք երբ թագավորից լսեցին այս, գնացին: Եվ ահա այն աստղը, որ տեսել էին արևելքում, առաջնորդեց նրանց, մինչև որ եկավ-կանգնեց այն տեղի վրա, ուր մանուկն էր: Երբ աստղը տեսան, չափազանց ուրախացան: Եվ երբ այն տունը մտան, տեսան մանկանը իր մոր՝ Մարիամի հետ միասին և ընկան ու երկրպագեցին նրան. և բանալով իրենց գանձերը՝ նրան նվերներ մատուցեցին՝ ոսկի, կնդրուկ և զմուռս: Եվ երազի մեջ հրաման առնելով չվերադառնալ Հերովդեսի մոտ, այլ ճանապարհով գնացին իրենց երկիրը:

(Մատթ. Բ 1—12)

ԵՎ ԲԱՆՆ ՄԱՐՄԻՆ ԵՂԵՎ

Սկզբից էր Բանը, և Բանը Աստուծո մոտ էր, և Բանը Աստված էր: Նա սկզբից Աստուծո մոտ էր: Ամենայն ինչ նրանով եղավ. և առանց նրան չեղավ ոչինչ, որ եղել է: Կյանքը նրանով էր: Եվ այդ կյանքը մարդկանց լույս էր: Եվ լույսը խավարի մեջ լուսավորում է, և խավարը նրան չնվաճեց:

Կար մի մարդ՝ Աստծուց ուղարկված.

նրա անունը՝ Հովհաննես: Սա եկավ որպես վկա, որպեսզի վկայի լույսի մասին, որ բոլորը նրա միջոցով հավատան: Ինքը լույսը չէր, այլ եկել էր, որ վկայի լույսի մասին:

Նա էր ճշմարիտ լույսը, որ լուսավորում է ամեն մարդու, որ գալու է աշխարհ: Նա աշխարհի մեջ էր, և աշխարհը նրանով եղավ, սակայն աշխարհը նրան չճանաչեց: Յուրաչինների մոտ եկավ, բայց յուրաչինները նրան չընդունեցին: Իսկ ովքեր նրան ընդունեցին, նրանց իշխանություն տվեց լինելու Աստուծո որդիներ, նրանց, որոնք իր անվանը կհավատան: Նրանք ո՛չ արյունից, ո՛չ մարմնի կամքից և ոչ էլ այր մարդու կամքից, այլ Աստծուց ծնվեցին: Եվ Բանը մարմին եղավ ու բնակվեց մեք մեջ, և տեսանք նրա փառքը, որպես փառքը Միածնի՝ Հոր կողմից՝ լի շնորհով ու ճշմարտությամբ:

Հովհաննեսը վկայում էր նրա մասին, աղաղակում և ասում. «Սա՛ է, որի մասին ասացի: Նա, որ իմ ետևից էր գալու, ինձնից առաջ եղավ, որովհետև ինձնից առաջ կար»: Մենք բոլորս նրա լիկվությունից ստացանք շնորհ՝ շնորհի փոխարեն. որովհետև օրենքը Մովսեսի միջոցով տրվեց, իսկ շնորհը և ճշմարտությունը Հիսուս Քրիստոսի միջոցով եղան:

Աստծուն ոչ ոք երբեք չի տեսել, բացի միայն միածին Որդուց, որ Հոր ծոցում է. նա՛ հայտնեց:

(Հովհ. Ա 1—18)

ԵԿԵՂԵՑԻՆ ԵՎ ԱՍՏՎԱԾԱՊԱՇՏՈՒԹՅԱՆ ՄԵԾ ԽՈՐՀՈՒՐԴԸ

Եվ հայտնապես մեծ է աստվածապաշտության խորհուրդը, որ երևաց մարմնով, արդարացալ հոգով, հայտնվեց հրեշտակներին, քարոզվեց հեթանոսների մեջ, ընդունելի եղավ աշխարհում և վերացավ փառքով:

(Ա Տիմոթ. Գ 16)

